

מת (עכו) 85254-07-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 85254-07-25 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני כבוד השופט נסרין עדוי

המבקשת
נגד
מדינת ישראל

המשיב
פלוני (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם - בת זוג בארבע הזדמנויות שונות; ניסיון לתקיפה סתם - בת זוג; איומים והיזק לרכוש במזיד.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום כאמור, הוגשה הבקשה שבפניי למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו. המבקשת טענה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה וקיימת עילת מעצר סטטוטורית. עוד נטען, כי על המשיב הנטל לסתור את חזקת המסוכנות והמשיב לא עמד בנטל זה. לחילופין, וככל שבית המשפט ימצא לנכון לבחון חלופת מעצר כלשהי, נטען כי יש להפנות את המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר בעניינו, בטרם תיבחן כל חלופה שתוצע על ידי המשיב.
4. הסניגור הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר סטטוטורית, אך טען לכרסום בתשתית הראייתית. בהקשר זה נטען כי המבקשת לא נקבה במועדים מדויקים לאירועים הנטענים בכתב האישום; המבקשת הסיקה מסקנות מוטעות מהודעת אביו, שמסר כי הוא תמיד הזהיר את בנו שלא ירים יד על אשתו וכי המתלוננת ביטלה תלונתה כנגד המשיב. עוד נטען, כי נסיבות ביצוע העבירות אינן ברף החומרה הגבוה ולמשיב אין כל עבר פלילי. הדברים מלמדים כי המסוכנות הנשקפת ממנו

אינה ברף הגבוה. המשיב התנגד להפנייתו לשירות המבחן. לשיטתו, ניתן לשחררו כבר עתה לחלופת מעצר בית בביתו ובפיקוח ששה מפקחים.

הכרעה

5. המשיב והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם שני ילדים קטינים (מ' יליד 2024 ו- ח' יליד 2021).

6. בכתב האישום מתוארים ארבעה אירועים:

א. ביום 26.7.2025, בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, עת הייתה המתלוננת עם הקטינים בים, העלתה תמונה לתכנת המסרים ואטסאפ. בהמשך ומשצפה המשיב בתמונות אותן העלתה המתלוננת, התקשר אליה המשיב והחל לצעוק עליה ולאחר מכן התקשר אל אמה והחל לגדף אותה. בהמשך לאותן נסיבות ומששבה המתלוננת לבית איים המשיב עליה תוך כדי שהוא אוחז אותה מידה ואומר לה בא לך למות היום. בהמשך, דרש המשיב מהמתלוננת לעשות כביסה אולם היא אמרה לו שג'ל הכביסה אזל וביקשה ממנו ללכת לקנות, בתגובה לכך אמר לה המשיב שתביא את הכסף שהיא מחביאה אצל אמה ותקנה בו ג'ל לכביסה. באותו המעמד השליך המשיב שתי פחיות משקה מלאות לעבר המתלוננת שלא פגעו בה וירק על פניה מספר פעמים תוך כדי שהוא אומר לה שהיא מסריחה ואז חטף את המכשיר הנייד מידה וניסה לפתוח אותו, אך אחותה של המתלוננת חייגה אליה ואז המשיב נמלט מהבית.

ב. בתאריך 25.7.2025 בסביבות השעה 17:00 או בסמוך לכך, עת התרחצה המתלוננת בחדר הרחצה בבית, החל הקטין מ' לבכות. בהמשך לאותן נסיבות, ניגש המשיב את המתלוננת ואמר לה את לא שומעת שמ' בוכה והמתלוננת השיבה לו "אתה לא רואה שאני במקלחת". באותו המעמד, גידף המשיב את המתלוננת באומרו כי היא מסריחה. המתלוננת התלבשה במהרה וניגשה לעבר בנה מ' ובאותו מעמד המשיב היכה בראשה בעודה אוחזת בנה בידיה וכתוצאה מכך ראשה התנגש בראש בנה. בהמשך, יצאה המתלוננת מהבית תוך כדי שהמשיב מאיים עליה שאם תחזור לבית יכה אותה.

ג. בתאריך 19.7.2025, בסביבות השעה 10:00 או סמוך לכך, בבית, נתגלע וויכוח בין המשיב לבין המתלוננת ביחס למברגה אותה איבד המשיב, אז, המשיב היכה ברגלה פעמיים. בהמשך לאותן נסיבות, שוחחה המתלוננת עם המשיב אודות התנהגותו והמשיב שבר את ארון המפתחות בבית ואגרטל שהיה מונח על השולחן.

ד. כשנתיים עובר למועדים הנ"ל, המשיב הכריח את המתלוננת להגיע למסיבת יום ההולדת של אמו. בעת הגעתם למקום ומשסירבה המתלוננת ללחוץ ידיים לנוכחים, המשיב תקף אותה באופן שמשך אותה משערות ראשה ובעט בבטנה לעיני הנוכחים.

7. ברשימת עדי התביעה מופיעים, בין היתר, העדים הבאים: המתלוננת עצמה, אחיה, אחותה והורי המשיב.

8. עינתי בחומר החקירה ושוכנעתי אכן בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב. ביסוד הראיות עומדת עדותה של המתלוננת עצמה; עדויות אחיה ואחותה שהמתלוננת שיתפה אותם באירועי אלימות מצד המשיב; תמונות מזירת האירועים; דו"חות פעולה של השוטרים; עדות אמו של המשיב שאישרה כי המתלוננת שיתפה אותה מספר פעמים כי המשיב היה מרים עליה יד; עדותו של אביו של המשיב לפיה מסר כי הוא תמיד הזהיר בנו שלא ירים יד על אשתו.

9. לא נעלם מעיני כי המתלוננת חזרה בה מתלונתה. אולם, לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משמיט מיניה וביה את הפוטנציאל ההרשעתי של חומר הראיות. בפסיקתנו נקבע זה מכבר, כי נדרש שינוי דרמטי בראיות התביעה, המהווה מהפך ראייתי של ממש, בבחינת הפיכת הקערה על פיה, כך שבעקבות השינוי תיטה הכף לעבר זיכוי הנאשם על פני הרשעתו [לצורכי ההמחשה בלבד ומבלי למצות, ראו: בש"פ 2159/03 חזיזה נ' מדינת ישראל, (נבו 25.3.2003); בש"פ 6851/07 פאדל נ' מדינת ישראל, (נבו 28.8.2007); בש"פ 4794/95 שאבי נ' מדינת ישראל, (נבו 6.8.1995)]. כך על דרך הכלל, וכך במיוחד בעבירות אלימות במשפחה שמתלוננות חוזרות בהן לעיתים מגרסתן בשל לחצים ואילוצים משפחתיים. מעשה של יום ביומו בבתי המשפט, כי עד מרכזי חוזר בו בעדותו מהודעתו במשטרה, וזו מוגשת ומתקבלת בסופו של יום מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], ואין בדבר זה, כשלעצמו, כדי להביא לכרסום בתשתית הראייתית. **"הטעם לדבר הוא, שגרסה חדשה של עד אינה מאיינת את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשוואה מתמטית. יכול והמשקל הפוטנציאלי של הגרסה הראשונה יעלה בהרבה על זו של הגרסה החדשה ולהיפך. מטעם זה, בית המשפט של מעצר נדרש לבחון את שתי הגרסאות, הישנה והחדשה כאחת, על רקע התמונה הכוללת של מכלול הראיות, ועל פי הגיונם של דברים וניסיון החיים. אין לנו אלא לחזור למושכלות ראשונים עליהם עמד בית המשפט בפרשת זאדה (שם, בעמ' 149): "היעדר מימצא בדבר מהימנות מוסר האמרה אינו מוביל למסקנה כי כל האמרות הן שוות מעמד ושוות משקל. על-כן, קיומה של אמרה המבססת את גירסת התביעה וקיומה של אמרה השוללת גירסה זו, אין בהם כדי להביא מניה וביה למסקנה שאין סיכוי סביר... כך, למשל, אם בחומר החקירה מצויות אמרה של מתלוננת כי הנאשם אנס אותה ואמרה של הנאשם כי אינו מכיר כלל את המתלוננת, אין במצב ראייתי זה, כשלעצמו, כדי לשלול סיכוי סביר להוכחת האשמה, שכן אם גירסת המתלוננת תימצא אמינה, יהא בכוחה להביא להרשעת הנאשם".** [ראו: בש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו, 11.3.2010)].

10. בחנתי את הודעותיה המאוחרות של המתלוננת לפיהן ביקשה לבטל תלונתה אל מול יתר חומר הראיות בתיק ושוכנעתי כי חזרתה של המתלוננת מעדויותיה הקודמות, אינה בבחינת מהפך דרמטי המגיע כדי כרסום מהותי במשקל הראיות לכאורה כנגד המשיב. ודוק: הבחינה **"איכותית"** היא ואינה **"כמותית"**. מעיון בהודעותיה המאוחרות כאמור, ניתן לראות כי המתלוננת עמדה על כך כי

הדברים שנמסרו על ידה בעדויותיה הקודמות לביטול תלונתה הם דברי אמת ונכונים אך רצונה שלא להזיק למשיב, אבי ילדיה, הביא אותה לביטול התלונה. היא ציינה כי הילדים קשורים למשיב והיא מעוניינת לחזור אליו למען הילדים. בהודעה מאוחרת יותר ציינה המתלוננת כי אין בכוונתה להגיע למתן עדות במשפט, היא הייתה בסערת רגשות ולא תיארה לעצמה כי הדברים יגיעו להגשת כתב אישום, וכי העדויות שנמסרו על ידה נמסרו מחמת כעס, עצבנות ובעודה נתונה בסערת רגשות. לאחר שנרגעה, החליטה כי אינה מעוניינת להמשיך בתלונתה ואף לא מתכוונת להגיע למתן עדות. כאמור, שקילת הודעות אלו, אל מול הודעותיה הקודמות של המתלוננת ואל מול יתר חומר הראיות, אינה מביאה לכרסום מהותי במשקל הראיות לכאורה כנגד המשיב.

11. בענייננו אין להכביר מילים כי קמה עילת מעצר סטוטורית של מסוכנות כלפי המתלוננת.

12. משמדובר בתיק אלימות במשפחה, ובטרם יבחן בית המשפט את החלופה המוצעת על ידי המשיב, ראיתי להפנות עניינו של המשיב לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מעצר. שכן, לשירות המבחן הכלים לעמוד על מורכבות היחסים בין בני הזוג ולהעריך, על רקע המורכבות כאמור, את רמת המסוכנות הנשקפת מן המשיב כלפי המתלוננת.

לסיכום

13. אני מפנה את עניינו של המשיב לשירות המבחן.

14. שירות המבחן יכינו תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, תוך התייחסות למערכת היחסים בין בני הזוג ועמידה על רמת המסוכנות הנשקפת מהמבקש.

15. נדחה להמשך דיון ליום בשעה 3.9.2025, בשעה 10:00 פני השופט התורן.

16. שירות המבחן יכינו את התסקיר וידאגו להגשתו לבית המשפט עד ליום 2.9.2025.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן וכן לשב"ס.

שב"ס ידאגו להתייצבות המשיב לדיון שנקבע.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ה, 07 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.

